

Toy
Mixed média
Dim. : (LxIxh) : 20 x 4,5 X 2,5m
Installation Grand-Place, Ottignies-Louvain-la-Neuve, (B)

Sylvie Macias Diaz (1968)

De prille artistieke productie van SYLVIE MACIAS DIAZ (1968) cirkelt rond het spel visualiseren van ééngrote ontwapenende architecturale droom (wereld). Met eenvoudige recuperatiematerialen produceert ze bijvoorbeeld vill's of paviljoenen waarin de utopie van het bouwen zichtbaar wordt via modellen/maquettes. Ze stapelt houten fruitjes losjes op elkaar en creëert modernistisch aandoende 'site' die ze zelfs ooit in galerie N. Vilenne in Luik letterlijk onder een laagje water zette. Het in het water laten spiegelen van mini-architectuur leverde een krachtig poëtisch beeld en uitnodigend schouwspel op. Sylvie Macias Diaz weet haar toeschouwers die ogenblikkelijk ontkracht worden door het gebruik van banale materialen. De strategie van het model of de maquette alse en afspiegeling van een reële mogelijkheid draaide ze als logica om in haar bijdrage aan de Bieënnale van Louvain-la-Neuve (2000): een reusachtige in elkaar gebricoleerde vrachtwagen 'sierde' de Grand-Place. Het speeltuig kreeg (huiveringwekkende) reële proporties.

Het speelse ligt ook aan de basis van haar meest récente kleisculpturen en tekeningen. Ze assembleert deels aan de herkenbare werkelijkheid ontleende maar met goedkope recuperatiematerialen in elkaar geknutselde objecten. Op het eerste gezicht zijn het heel gewone kleisculpturen maar al snel wordt duidelijk dat die werden samengesteld met allerlei kleurrijke en banale (wegwerp) voorwerpjes. Een radar, een tank, een geweer, raketten- in hun onschuld wijzen ze overwegend naar het begrip oorlog – of misschien knipoogt de jonge kunstenaar hier wel naar het begrip avant-garde in de kunst dat werdovergenomen uit het oorlogsjargon...

Sylvie Macias Diaz presenteerde in Luik een goedlachs slagveld- enn ongeloof-lijk inspirerend geheel van aparté kunst-tuigjes waarin de poëzie versmolt met bijgedachten aan jeugdijaren en aan andere meer wrange, wereldse herinneringen van blinde terreur.

Luk Lambrecht

DWB

